

motorudskiftninger. I 1971 bortfaldt låneadgangen som led i den daværende regerings sparebestræbelser, og den har ikke siden været anvendt. Låneadgangen er derfor ikke medtaget i dette forslag.

Der har fra den mindre skibsfarts og værfternes side været vist stor interesse for den hidtidige ordning. Fra forhøjelsen af garantibeløbet i 1968 til finansåret 1972-73 og igen i 1975-76 har det årlige garantibeløb været udnyttet fuldt ud. I finansårene 1973-74 og 1974-75 blev der kun ydet garantier i meget beskædet omfang, da ordningen fortrinsvis søgtes anvendt af rederier, som kun i ringe grad repræsenterede egentlige shippinginteresser. I det sidste par år er der sket en ændring i dette forhold, og der er i dette finansår allerede modtaget ansøgninger fra kvalificerede ansøgere for mere end garantibeløbet. Der er derfor behov for at udvide garantirammen væsentligt, og samtidig hermed er det praktisk at tilpasse lovtæksten til de ændrede finanseringsregler, som bl. a. er fastlagt i EF og OECD.

Lovforslaget vil, i lighed med den hidtidige lov, bidrage til at støtte den mindre skibsfart, hvilket ikke blot har betydning for beskæftigelsen i søfartserhvervet og for sømandsuddannelsen, men også for beskæftigelsen på de mindre værfter, der har en væsentlig lokal beskæftigelsesmæssig betydning. En moderne og effektiv småskibsflåde er ligeledes af betydning for Danmarks valutaindtjening.

I praksis ydes garantiene for den dårligst prioriterede del af lån ydet af Danmarks Skibskreditfond mod registreret 1. prioritets panteret i det finansierede skib. For tiden er de maksimale lån på 70 pct. af byggeprisen, og sædvanligvis forlanger Skibskreditfonden supplerende sikkerhed for den del af lånebeløbet, som overstiger 50 pct. af skibets markedsværdi efter Fondens skøn. Ved skibe på under 500 BRT er den ugaranterede lånegrænse dog kun 40 pct.

De hidtil ydede garantier har kun i et enkelt tilfælde medført et tab for statskassen på 50.000 kr.

Garantiordningen vil i lighed med den hidtidige ordning blive administreret af Direktoratet for Egnsudvikling. Den udvidede garantiramme må forventes at medføre en vis, mindre forøgelse af Direktoratets arbejdsbyrde; denne vil dog gennem rationalisering blive søgt varetaget uden ansættelse af yderligere personale.

Forslaget får ingen betydning for kommunerne.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Forhøjelsen af den årlige garantiramme til 60 mill. kr. er en følge af de øgede byggeomkostninger, ligesom behovet for større, kraftigere og teknisk avancerede skibe også gør sig gældende inden for småskibsflåden.

Den hidtidige adgang til at yde garantier til ombygning har i adskillige år ikke været anvendt og foreslås derfor udeladt.

Til § 2.

Stk. 1. Villkårene for sikkerheden fastsættes af Direktoratet for Egnsudvikling, der i medfør af en af handelsministeren udstedt bekendtgørelse bemyndiges til at yde de af loven omfattede garantier.

Stk. 2. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, følger man ved lovens administration de forpligtelser, som Danmark påtager sig i konsekvens af sit medlemskab af internationale organisationer. Dette gælder såvel garantiernes løbetid og rentefoden som tilbagebetalingsvilkår og den del af kontraktbeløbet, som garantien må dække. Der er derfor ingen anledning til at bibeholde den særlige bestemmelse i den hidtidige § 2, stk. 1, om maksimal løbetid. Såvel denne som de øvrige vilkår for ydelser af garantier vil i medfør af nærværende bestemmelse kunne fastsættes administrativt, således som det også hidtil har været tilfældet.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer til § 4 i lov nr. 331 af 24. november 1961, jfr. bilaget, og det er hensigten at lade det i medfør af denne bestemmelse nedsatte udvalg, hvis forretningsorden er fastsat af handelsministeren den 7. marts 1963, varetage den i nærværende bestemmelse omtalte funktion.

Til § 5.

Lov nr. 331 af 24. november 1961 blev ved lov nr. 45 af 16. februar 1966 udvidet til også at gælde for Færøerne.